

ELGKYSS: Før møtet med elgen var vi innom ulven. Guiden fortalte da at ulvene hilser på mennesker sånn som på andre ulver – med et vått og saftig tungekjess. Kanskje var det det som inspirerte Anya (til venstre) da hun sleng et kjess over til elgen.

MINKEFEBER: Anya fikk et syn av minken, som var nølende først, men som etter hvert kom helt opp mot gjerdet.

STILIG: Denne unge gutten synes elgen var det kuleste dyret i Polar Park.

ALLE FOTO: THEA HELTNE KJELSTAD

En alvorstyget tur i dyreparken: - Jeg vil tilbake til Ukraina

Lions club Narvik åpnet lommeboka og hjertene sine for ukrainske flyktninger. Sammen fylte de en buss og turet til Polar park i Bardu for et avbrekk fra hverdagen.

THEA KJELSTAD
theakj@fremover.no

Polar parks spiserom er fullt torsdag formiddag. Rundt bordene sitter Lions Club Narvik sammen med 30 nye landsmenn- og kvinner fra Ukraina. Alle sitter med hver sin burger i hånda. Burgeren føres opp på Lions' regning før de skal på guidet tur rundt i dyreparken.

I det undertegnede ser seg rundt for å finne et sted å sitte, tar det ikke lang tid før en kvinne vinker og inviterer til å sitte. Hun heter Tetyana. Hun har

kommet til Norge sammen med sin sønn.

- Det er vakkert her i Narvik og vi har det bra. Det er likevel vanskelig. Minnene om Ukraina kommer hele tiden.

Bombingen

Rett overfor Tetyana sitter Anya. De kjente hverandre ikke fra før av, men har blitt venninner etter de flyttet inn i samme hus. Den ene i overetasjen med barn, den andre i underetasjen med barn.

- I dag løper tankene fort til rakettangrepet mot kjøpesenteret i Krementsjuk på mandag. Ifølge ukrainske myndigheter ble 18 mennesker drept og 60 ble såret.

Anyas øyne blir blanke.

- Derfor vil vi ikke snakke om krigen, sier Tetyana.

Så da snakker vi ikke mer om krigen. Praten går løst - så løs den kan være når undertegnede kommuniserer med Tetyana

og Anya gjennom en oversettes-app.

- Tetyana, du sitter veldig rak i ryggen! Du har god holdning.

- Jeg danset ballett da jeg var omtrent like liten som sønnen min. Holdningen sitter nok litt igjen, ler hun.

Etter burgeren er fordøyd og brusen har kjølt ned kroppen, er det tid for å gå ut. Nå venter en totimers guidet tur rundt i dyreparken i Bardu.

Se video av bjørnene i dyreparken:

Anya har jobbet som selger av blant annet pølsjer og ost, og setter pris på god service, noe hun elsket å gi selv da hun jobbet i Ukraina.

- Det beste med jobben var å se folk glade, og å selge de god mat jeg vet er trygg og som de vil sette pris på, forteller Anya.

Vil dekke psykolog-behovet

Tetyana kan fortelle at både hun, Liuba og hennes datter

Anya (ikke til forveksling for nevnte Anya) starter på norsk-kurs til høsten. Mens hun selv og Liuba skal ut på jobbjakt, ønsker Anya å starte på universitetet for å studere til å bli psykolog.

- Det er ekstremt stor etterspørrelse etter psykologer i Ukraina nå. Under og etter krigen er det mange mennesker som trenger psykologisk støtte, forklarer Tetyana.

- Jeg tenker på sønnen min sin skolegang. Jeg vil ikke rive han ut av skolen med en gang han har kommet seg inn i det.

Avgrekk fra hverdagen

- Denne turen er det første vi gjør sammen med de som har kommet hit fra Ukraina, forteller Reidar Frantzen. Han har vært med i Lions club i hele 43 år.

- Vi håper dette kan være et avgrekk fra hverdagen. At man kommer seg ut og tenker på noe annet.

Ideen oppsto under et av løvenes møter, hvor de diskuterte hva de skulle gjøre for våre nye ukrainske landsmenn- og kvinner. For noe ville de gjøre.

- Jeg vil dra tilbake til Ukraina, men jeg tror denne krigen vil være lenge. Jeg hadde tenkt å flytte tilbake om et år, men nå tror jeg det vil bli lenge til.

Sasha Alex startet på skole

med en gang han kom til Norge, og undervisningen har foregått på norsk og til dels engelsk. Ingenting på ukrainsk.

Lions club Narvik tok kontakt med Integreringsenheten i kommunen med forslaget i hånda. Kommunen ordnet med opplysning om tilbuddet og registrerte på meldinger. Utgifte dekkes av klubben selv.

- Det føles godt å kunne bida, sier Frantzen.

Og avgrekk fra hverdagen er akkurat slik Tetyana vil beskrive turen i dyreparken.

- Vi har hatt en veldig fin dag i dag. Det hjelper meg meg til å ikke tenke på alt det vonde.

- Det hjelper å komme ut i naturen mens sola skinner, og være rundt masse smilende og glade folk. Men Ukraina ligger alltid i bakhodet, erkjenner hun.

LEK: Først forsøkte Tetyana å hjelpe ungene med å gå på trestytlene, men etter hvert måtte hun prøve litt selv også. Sønnen hjelper til så godt han kan.